

HLA SA TEL

ZPRAVODAJ
MĚSTSKÉ
ČÁSTI
PRAHA 15

ČÍSLO
2019
ROČNÍK 25
NEPRODEJNÉ

6

WWW.PRAHA15.CZ

ŽIJÍ MEZI NÁMI
Petra Trdlová
a její děti

MILAN BRADNA
Funkci přisedícího
neberu na lehkou váhu

ČERVEN JE MĚSÍCEM DĚTÍ

DLOUHÉ DNY A KRÁTKÉ NOCI
JSOU TADY!

Současný pohled na staré hřiště SK Hostivař

MEZEROVA RESTAURACE NA HŘIŠTI – Z HISTORIE SK HOSTIVAŘ 1 17. ČÁST

Pohled z oken restaurace přímo na fotbalové hřiště. Založení sportovního týmu s cílem utužování přátelství. Ztráta prvního hřiště. Postup do první třídy a pochvala tisku za férovou hru. Desetileté oslavy a boj o výroční pohár s Uhřetěvesí.

HOSTIVAŘ JE NAŠE SÍLA,
CTÍME BARVY ČERNÁ, BÍLÁ.
ZA HOSTIVAŘ JDEM SE BÍT,
CHCEME VŽDY JEN ZVÍTĚZIT.

Úvodní verše dnešního příspěvku ze seriálu o historických hostincích Prahy 15 jsme začali mottem fotbalového klubu SK Hostivař. Právě první čtvrtstoletí jeho existence bude hlavním tématem našeho dvoudílného zastavení u bývalé Mezerovy restaurace. A proč právě tam? Napoví fakt, že její rovněž často užívaný název zněl jinak – Na Hřišti.

O samotné hospůdce máme dnes už minimum informací. Ve třicátých letech měla však pro sportovní fanoušky přímo ideální polohu, stála v ulici U Továren čp. 398, tedy přesně na rohu mezi někdejší fotbalovým hřištěm

SK Hostivař a nově postavenou budovou sokolovny. Návštěvníky sportovních klání tak přímo vybízela k posezení. Rodinná vila, v níž restaurace fungovala, stojí v ulici dodnes, byť pohostinské zařízení již dávno vzal čas. Stejně jako hřiště SK Hostivař, na které se rodina Mezerových dívala přímo z oken své vily. Dnes je místo něj autobusová zastávka Sklářská a silniční podjezd, součást páteřní ulice Průmyslová, jež spojovala Hostivař s dalšími, zejména továrními objekty v Malešicích a Kyjích. V současnosti se jedná o důležitou spojkou s městským okruhem a s navazujícími dálnicemi. Ačkoliv podjezd pod železniční trať a ulici U Továren byl vybudován v sedmdesátých letech, jeho plán spadá již do let dvacátých. Do doby raných úspěchů právě i fotbalového klubu SK Hostivař, který letos slaví rovných sto let od svého založení. V souvislosti s restaurací Na Hřišti se u něj zastavíme obšírněji.

SK Hostivař připomíná svůj vznik od roku 1919, byť schválen byl až s oficiálním úředním požehnáním roku následujícího 16. června 1920. Zakladatelem byl V. Heřmánek. Klub si jako náplň své činnosti nechal zapsat: společná cvičení, výlety, pořádání veřejných závodů, odborné přednášky, pořádání zábav a slavností s oprávněním vybírání vstupného a v neposlední řadě si vytkl za cíl udržování přátelských styků.

Původní hřiště, kde Hostivařští sbírali cenné body. V pozadí Mezerova restaurace Na Hřišti

Domácí tým na svém hřišti. V pozadí sklárny a filmové ateliéry

Vybudování podjezdu pod železniční tratí znamenalo konec někdejšího fotbalového hřiště. (snímek z roku 1976)

Hlavní náplní klubu byl fotbal

Hlavní náplní činnosti klubu byl od počátku fotbal, nicméně do stanov zakladatelé uvedli, že chtějí pěstovat všechny sporty. V menší míře se proto věnovali např. tenisu, atletice a házené. Klub získal nezbytný pozemek pro své hřiště od muže, který se do historie naší městské části zapsal po mnoha stránkách – Antonína Švehly. Koneckoněc pan ministerský předseda byl sám nadšeným sportovcem a dlouholetým členem Sokola, který v Hostivaři pomohl založit.

Národní listy z 11. července 1927. SK Hostivař postupuje do II. třídy

Původní pozemek s hřištěm je stále objektem našeho bádání. Dlouhá léta se soudilo, že je totožný se zmíněným místem naproti hostinci U Mezerů, tedy v místě dnešní autobusové zastávky Sklářská. Nové pátrání však ukazuje na omyl. Jak již bylo řečeno, SK Hostivař měl pozemek pronajatý od roku 1919. V dubnu 1930 své hřiště slavnostně znovuotevřel za účasti předsedy Středočeské fotbalové župy i četných zástupců sportovního ústředí a kolegů ze spřátelených klubů. Byla to tehdy velká událost, na slavnostní zápas se přišla podívat tisícovka diváků, která podpořila náš tým k výhře nad RH Košíře 2:1. Přesně o dva roky později klub získal státní subvenci 3 000 korun na zlepšení svého hřiště, nicméně ještě stejného roku přišel o pozemek, kde dvanáct let působil.

Důvody této ztráty, stejně jako přesná lokace objektu jsou nejasné. Z dobového tisku vyčteme několikrát opakovanou informaci: „Klub ke konci roku musí se vystěhovat z dosavadního hřiště, kde po celé desetiletí hrál a jež loňského roku s velkým nákladem oplotil.“

(Národní listy, 21. prosince 1931) Ze zápisu valné hromady z ledna 1931 víme, že klub vlastní „krásný stadion hrazený“, což naznačuje, že se nejednalo právě o prostý plácek na kopanou, ale poctivě vybudované hřiště. Prozatím tedy poloha i podoba původního stadionu zůstává malou neznámou, víme, že rovněž ležel u nádraží, musel tedy být s pozdějším hřištěm v blízkém sousedství (čemuž ostatně napovídá i místní rovinatý terén). Tak či tak, Polední list z 2. května 1932 přináší informaci o dalším slavnostním utkání mezi SK Hostivaři a Hvězdou Košíře, který definitivně otevřel nové hřiště (tedy to ležící v oblasti dnešní Průmyslové ulice a v sousedství Mezerovy restaurace). I tentokrát naši borci vyhráli (3:0), přičemž dvakrát skóroval Hlaváček a jednou Bartůněk. Fotbalisté tedy svůj nový stadion pokřtili výhrou.

Další výsledky. S. K. Směchov – A. F. K. Karlín 3–1 (0–1), zálohy 2–2, junioři 5–3, S. K. Směchov O. B. – Zlíchev O. B. 3–2, Letná – Vysoký 2–1 (0–1). Bohemians – Hlidský 4–0 (1–0), Čechie Karlín – Slavoj Vyšehrad 7–0 (1–0), zálohy 8–1 (5–0), Viktoria Vlnohrad 2–0 (0–0), zálohy 2–0 (0–0), zálohy 2–0 (1–0), Slavia III. – Vršovice III. 2–1, Slavia Stud. – Vršovice Stud. 1–1, Hostivař – S. K. Viktoria Hostivař 13–1, S. K. Hlubočepy – Břevnov 5–2 (4–1).

Třináct ku jedné! Jeden z nejstarších záznamů utkání mezi SK Hostivař a později zaniklým týmem SK Viktoria Hostivař (Národní politika, 17. května 1920)

Sportovní klub Hostivař měl pověst kvalitního týmu

Jméno Sportovní klub Hostivař tehdy již mělo dobrý zvuk a drželo pověst kvalitního týmu, který dokázal vybojovat mnoho zápasů jak v lokálních pohárech, tak v tabulkách Středočeské fotbalové župy, kam byl zařazen. Na samotném počátku dvacátých let měl ještě lokální konkurenci v podobě týmu Viktorie Hostivař, který však z tabulek po několika měsících mizí, pravděpodobně s námi sledovaným týmem jednoduše splynul v jeden. V třídím systému Středočeské fotbalové župy Hostivař mířila nahoru a v roce 1927 postoupila z III. do II. třídy. Předsedou klubu se tehdy po odstupujícím Jaromíru Babičkovi stal František Bašus. Na svém kontě měla ze mistrovských zápasů jedinou porážku, jinak devět vítězství a jednu remízu. Dobový tisk si všiml i jiné hrácké přednosti: „Pozoruhodné jest, že mužstvo sehrálo mistrovství bez jediného trestu neb vyloučení, což jistě svědčí o fair hře a slušném vystoupení.“ (Večerní list, 15. července 1927) Hlavními hvězdami týmu byli hráči Prell, Hlaváček, Cerman, Sládek nebo Tonny Semecký.

O dva roky později klub slavil první desetiletí své existence a měl co slavit – postoupil totiž do I.b třídy. Na kontě měl již šedesát zápasů, z toho nadpoloviční většinu, tedy třicet šest vítězných, devět nerozhodných

a patnáct prohraných. Statistiku doplňuje Večerní list z 6. února 1929: „V boji mistrovství II. třídy sehrálo I.a mužstvo celkem 11 zápasů, 8 vítězných, 2 nerozhodné a 1 prohraný s celkovým skóre 47:18, získavše tak postup do I.b třídy. Z mužstva zasluhují pochvaly zejména: autor většiny branek a postrach brankářů Kadlík Hlaváčků, Semecký, Cerman, Sládek, Karpeles (ty jeho goaly hlavou) a beton obrana Flégr – Král a obránce svatyně Janoušek.“ Ve skvělé formě byl také tehdejší dorost klubu, který dokázal porážet i dorost ligových Bohemians (3:2), AC Sparty (6:1) nebo remizovat s Viktorií Žižkov 1:1. K oslavě výročí klub zorganizoval lokální pohárovou soutěž, které se zúčastnily týmy SK Čechie Uhřetěves, SK Dolní Měcholupy a DFC Praha.

Boje byly velmi napínavé

Boje byly napínavé, nejvíce se dařilo uhřetěveské Čechii a právě našemu týmu, v neděli 20. října 1929 se proto o vítězi mělo rozhodnout mezi nimi. Pod dohledem rozhodčího Holého se hrálo v Uhřetěvsi, více fanoušků si k domácím přivezla Hostivař. Skóre otevřel v první půli ostrou ranou pod tyč Rešl z domácího týmu, odpověď na jeho střelu vzápětí našel hostivařský Troniček. Zcela vyrovnaný souboj tak neměl v první půli svého vítěze. Druhý poločas otevřeli pro změnu hosté, opět díky Troničkovi. Jenomže Douba za domácí dorovnává a diváci jsou jak v ohni. Od dvacáté minuty musí Hostivař vystačit v deseti bez Sládka, i novináři později usoudí, že neprávem, chybu udělal rozhodčí. Přesto tým neztrácí sílu.

Další úspěch hostivařského týmu (Večerní list, 25. června 1928)

Antonín Semecký za bouřlivého skandování zvedá na 3:2, ale je to Křístof z Čechie, který opět srovnává. Brankáři Beran (Hostivař) a Tesař (Uhřetěves) si nezadají, oba si po zápase v tisku přečtou pochvaly na své výkony. Teprve uhřetěveský Petr nakonec bere Hostivaři čtvrtým gólem vytoužené vítězství, nezachránila ji ani neproměněná penalta. Stříbrný pohár získala nakonec Čechie, ale vyrovnaný zápas si užili všichni, na hřišti i na tribuně a druhé místo bylo krásné.

První desetiletí existence klubu bylo velkolepé a důstojně oslaveno. Největší úspěchy však před týmem SK Hostivař teprve ležely. V příštím díle našeho seriálu se za nimi podíváme.